

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 7. jūnijā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen* (Beļģija) — *Openbaar Ministerie/Edgard Jan De Clercq u.c.*

(Lieta C-315/13)

(2013/C 252/32)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Openbaar Ministerie*

Atbildētāji: *Edgard Jan De Clercq, Emiel Amede Rosa De Clercq, Nancy Genevieve Wilhelmina Rottiers, Ermelinda Jozef Martha Tampère, Thermotec NV*

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 56. un 57. pants (agrāk EKL 49. un 50. pants) un Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 1997, L 18) 3. panta 1. un 10. punkts, tos aplūkojot vai neaplūkojot kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes [2006. gada] 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.) 19. pantu, jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj 2006. gada 27. decembra Ietvarlikuma (I) 141. pantu, saskaņā ar kuru personai, kura tieši vai pastarpināti nodarbina vai kuras uzdevumā tieši vai pastarpināti nodarbina norīkotus darba ņēmējus vai norīkotus mācekļus, pirms šo personu nodarbināšanas iepriekš elektroniski (vai, ja tas nav iespējams, ar telefaksa sūtījumu vai ar vēstuli) ir jāpaziņo Valsts Sociālā nodrošinājuma dienestam to personu identifikācijas dati, kuras nevar uzrādīt to darba devējam izsniegtu paziņojumu par saņemšanu sakarā ar deklarēšanu, kopsakarā ar 2006. gada 27. decembra Ietvarlikuma (I) 157. pantu un Sociālo kriminālpārkāpumu likuma 183. panta 1. punkta 1) apakšpunktu, kurā paredzēts kriminālsods par šī pienākuma neizpildi?

Prasība, kas celta 2013. gada 13. jūnijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-323/13)

(2013/C 252/33)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *L. Pignataro-Nolin* un *A. Alcover San Pedro*)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, tā kā daļa pilsētas atkritumu, kas tiek apglabāti *SubATO di Roma* poligonos, ieskaitot *Malagrotta* poligonu un *SubATO Latina* poligonus, netiek pārstrādāti tādā veidā, ka tiek veikta atbilstīga dažādu atkritumu daļu atlase un organisko atkritumu stabilizācija, un tā kā Lacio reģionā nav izveidots integrēts un atbilstīgs atkritumu apglabāšanas iekārtu tīkls, ņemot vērā labākās pieejamās metodes, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Direktīvas 1999/31/EK ⁽¹⁾ 6. panta a) punktā, aplūkojot to kopā ar Direktīvas 1999/31/EK 1. panta 1. punktu un Direktīvas 2008/98/EK ⁽²⁾ 4. un 13. pantu, un Direktīvas 2008/98/EK 16. panta 1. punktā;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 1999/31/EK transponēšanai beidzās 2001. gada 16. jūlijā.

Terminš Direktīvas 2008/98/EK transponēšanai beidzās 2010. gada 12. decembrī.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 20. jūnijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-339/13)

(2013/C 252/34)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *D. Bianchi* un *B. Schima*)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Direktīvas 1999/74/EK ⁽¹⁾ 3. pantā un 5. panta 2. punktā;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.